

[Birthe Wetlesen.]

lavestlønnede tjenestemænd forskydes den balance, som man i 1958 fandt rimelig og retfærdig under hensyntagen til bl. a. forskelle i uddannelse, alder, arbejdsområde og ansvar. Dette anser vi for uheldigt og inkonsekvent.

Tjenestemændene tildeltes i 1961 40 overenskomstportioner, hvilket næppe ganske tilsvarede den lønforhøjelse, der havde fundet sted på det private arbejdsmarked. Når forholdene tillader det — det gør de blot ikke i dag — bør en generel lønregulering derfor finde sted. Indtil da må en regulering af de lavestlønnede tjenestemænds økonomiske vilkår gennemføres ved skattemæssige foranstaltninger.

Vi må stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling af de her nævnte grunde.

Rimstad: Jeg vil gerne begynde med at sige nogle ord om det udvalgsarbejde, der har været gjort med hensyn til lovforslaget om udbyttebegrænsning, og som er mit parti bekendt gennem den betænkning, der er afgivet af udvalget den 5. marts i år. Handelsministeren har stillet i alt 4 ændringsforslag til lovforslaget, hvoraf kun de to sidste har faktisk betydning, og heraf endda kun det ene kan siges at ændre en målsætning.

Denne ene ændring går ud på at stille aktieselskaber, der på normal måde har udvidet aktiekapitalen i basisperioden, lige med aktieselskaber, der ingen udvidelse har foretaget. Ændringen er så selvfølgelig, at man kun behøver at spørge om, hvorfor det oprindelige lovforslag indeholdt en diskriminationsregel på dette punkt, og dertil kan den højtærede handelsminister jo uden at tale usandhed svare, at alt dette er gået meget stærkt, så stærkt, at hans lovforslag ikke er de eneste, der har været præget af lidt uorden.

I øvrigt bør man vist på dette sted tøve en halv omgang og spørge, om ikke lovgivningsarbejdet her i folketinget fra regeringens side kunne have været tilrettelagt med en langt jævnere fremadskriden, end tilfældet har været i denne samling, hvor tinget gennem længere tid har været meget småt kørende med arbejdsstof for så pludselig at blive stopfodret med lovforslag, hvis

endelige kvalitet gennem en sådan stopfodring må lide under denne meget hensynsløse behandling. Folketinget burde i sin helhed og på tværs af partiskellene opponere imod en fremgangsmåde af denne art, som kun kan medvirke til at nedsætte den anseelse og respekt, der ude i befolkningen er den nødvendige forudsætning for vort demokratiske styre.

Over for den højtærede handelsminister vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at en medvirken ved en lovgivning som denne ikke ville have været os fremmed, hvis byrderne fordeling havde været en anden. Vi er nu kommet så langt ud i en slet behandling af de små sparere, at man med rette kan tale om, at det socialistiske slagord, at det er de brede rygge, der skal bære de store byrder, nu må ændres derhen, at den dygtige og sparsommelige er ham, der skal bære de tunge byrder, for i et samfund som vort, hvor forbrugermoraliteten med regeringens velsignelse er sat så storartet i højsædet, kan man ikke få fat i andre end sparerne, disse tåber fra en fjern fortid, til at bære byrderne.

Inden jeg derefter går over til at se på de ændringer, der er foreslået i lovforslaget om de kollektive overenskomster, vil jeg gerne komme med et par bemærkninger af mere speciel karakter om forslag til lov om et reguleringspristal, som jeg forstår behandles sammen med regeringens 12 kriselovforslag uden dog at tilhøre dette lovkompleks.

Ved første behandling af dette lovforslag om et reguleringspristal sagde jeg på mit partis vegne, at det var et fornuftigt lovforslag, som vi kunne tiltræde.

Samtidig beklagede jeg dog, at man af tekniske grunde ikke kunne få samtlige skatter ud af pristallet — i forslaget var der gjort opmærksom på, at beskatninger, som faldt på f. eks. transport, emballage og ejendomsværdi, ikke kunne fjernes — og jeg spurgte, om dette virkelig kunne være rigtigt. Den højtærede økonomiminister tog mig dette spørgsmål noget unødigt op. Han hævdede, at jeg skulle have sagt, at problemet var let at løse — hvad jeg aldeles ikke havde sagt; jeg havde blot spurgt, om det var rigtigt, at det var svært at løse. Derefter nævnte den højtærede